Niepokalanego Serca Maryi

Tekst Ewangelii (*?k* 2,41-51): Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy16 do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu.

«A Matka Jego chowa?a wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu»

Rev. D. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy pamiątkę Niepokalanego Serca Maryi. Nieskazitelnie czyste serce, pełne Boga, w pełni otwarte, aby być posłusznym i słuchać. Serce, w języku biblijnym, odnosi się do najgłębszej części człowieka, z której wypływają wszystkie jego myśli, słowa i czyny. Co wypływa z serca Maryi? Wiara, posłuszeństwo, życzliwość, dostępność, duch służby, siła, pokora, prostota, wdzięczność, i niekończąca się lista cnót.

Dlaczego? Odpowiedź znajdujemy w słowach Jezusa: «Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje» (Mt 6,21). Skarbem Maryi jest Jej Syn i w Nim złożyła całe swoje serce. Myśli, słowa i czyny Maryi mają swój początek i cel w kontemplowaniu Pana i upodobaniu się Mu.

Dzisiejsza Ewangelia daje nam dobry tego przykład. Po opowiedzeniu sceny o małym Jezusie, który zgubił się i odnalazł w świątyni, mówi nam, że «Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu» (Łk 2,51). Święty Grzegorz z Nyssy mówi: «Bóg pozwala się kontemplować osobom czystego serca». Co chowa Maryja w swoim sercu? Od Wcielenia aż do Wniebowstąpienia Pana Jezusa do nieba, przez gorzkie godziny w Kalwarii, ma tyle przemyślanych i pogłębianych wspomnień: radość z wizyty anioła Gabriela manifestującego plan Boga dla Niej, pierwszy pocałunek i pierwsze objęcie nowonarodzonego Jezusa, pierwsze kroki swojego Syna na ziemi, patrzenie jak wzrastał w mądrości i łasce, “współudział” w weselu w Kanie, nauki Jezusa, Zbawczy Ból Krzyża, nadzieja na triumf Zmartwychwstania…

Prośmy Boga, abyśmy potrafili miłować Go każdego dnia w sposób coraz doskonalszy, całym swoim sercem, jak dobre dzieci Maryi.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Węzeł nieposłuszeństwa Ewy został rozwiązany przez posłuszeństwo Maryi» (św. Ireneusz z Lyonu)

- «Nadrzędne znaczenie ma nabożeństwo do Serca Maryi, ponieważ Syn miłujący całą ludzkość, sprawia, że Maryja ma szczególny udział jako wyjątkowe narzędzie prowadzące do Niego» (św. Jan Paweł II)

- «Odnalezienie Jezusa w świątyni jest jedynym wydarzeniem, które przerywa milczenie Ewangelii o ukrytych latach Jezusa. Jezus pozwala tu dostrzec tajemnicę swego całkowitego poświęcenia się posłaniu wypływającemu z Jego Bożego synostwa: ‘Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?’ (Łk 2, 49). Maryja i Józef ‘nie rozumieli’ tych słów, ale przyjęli je w wierze, a Maryja ‘chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu’ (Łk 2, 51) przez wszystkie lata, gdy Jezus pozostawał ukryty w milczeniu zwyczajnego życia» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 534)